

10 Απριλίου 2013

Καστελόριζο: Ο ακριτικός προμαχώνας του νέου Ελληνισμού (1905-1948)

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Το Καστελόριζο το 1905

Το Καστελόριζο κατά τους βαλκανικούς πολέμους και τον Α΄παγκόσμιο πόλεμο (1911-1915)

Στην νεότερη Ιστορία του Ελληνισμού το Καστελόριζο (1) (Μεγίστη) (2) κατέχει αναμφίβολα περίοπτη θέση. Και αυτό γιατί παρά την γεωγραφική του θέση πλησίον των Μικρασιατικών ακτών, οι κάτοικοι του νησιού κατάφεραν να διασώσουν αλώβητα το θρήσκευμα και το φρόνημα τους κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας. Κατά το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα υπήρξε περίοδος σημαντικής ανάπτυξης για το νησί. Σύμφωνα με σχετικά στοιχεία της Οθωμανικής διοίκησης το 1905 το Καστελόριζο είχε 12.000 κατοίκους, διέθετε 3 σχολεία με 6 δασκάλους και αξιοσημείωτη παρουσία στο εμπόριο της περιοχής. Το Μάιο του 1911 οι Ιταλοί κατέλαβαν τα Δωδεκάνησα κατά τον Λιβυκό πόλεμο, αλλά δεν κατέλαβαν το Καστελόριζο για στρατηγικούς λόγους, παρά την σχετική πρόσκληση της δημογεροντίας του νησιού προς τον Ιταλό στρατηγό Amelio. Μετά την έναρξη του Α΄ Βαλκανικού πολέμου η Δημογεροντία του Καστελόριζου έστειλε υπόμνημα στον Βενιζέλο με το οποίο ζητούσε την ένωση του νησιού με την Ελλάδα. [\(περισσότερα...\)](#)